

tilladelse til at være plejefamilie. Der er en række regler, der bør rettes til, hvis hr. Per Ørum Jørgensen virkelig mener, at det er at spille hasard med børnenes trivsel at placere dem i en homoseksuel familie.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu kan man jo høre mine udsagn, som man vil høre dem, og udlægge dem, som man vil.

Jeg mener, som jeg også sagde i min ordførertale, at homoseksuelle godt kan være kærlige og gode forældre, men i denne situation er der tale om adoptivbørn – udsatte børn, der har haft en hård opvækst. Vi ved, at det i sig selv er en vanskelig hurdle at overvinde, og vi ved også, at der vil opstå konflikter med mobning osv. som den næste hurdle.

Når det ikke gælder symbolpolitik, men vi står i den virkelige verden, og valget står mellem heteroseksuelle forældre og homoseksuelle forældre, er der altså en forskel. De konflikter, der opstår på grund af forældrenes homoseksualitet, opstår ikke i heteroseksuelle familier. Det giver sig selv, og derfor er der altså forskel.

(Kort bemærkning).

Majbrit Berlau (EL):

Det er helt sort snak for mig.

Når vi taler om plejebørn, der bliver placeret i en homoseksuel familie, må vi altså også antage, at plejebørnene har haft hårde vilkår, men her har man ikke fra ministeriets side fundet nogen grund til at sige, at homoseksuelle ikke kan være plejeforældre – netop fordi det ville være ren og skær diskrimination af homoseksuelle. Det er præcis det, hr. Per Ørum Jørgensen taler for fra talerstolen.

Hvis man virkelig mente, at det handlede om børnenes trivsel, ville der være stillet krav i adoptivreglerne om, hvordan familien skulle være struktureret, og forældrene skulle have været igennem nogle dybgående interview for at sikre, at børnene fik det godt, når de blev placeret i den familie. Det var de kriterier, man skulle gå ud fra, og ikke noget i virkeligheden mere eller mindre ligegyldigt som folks seksualitet. Det ville være et spørgsmål om barnets trivsel, og om den danske stat kunne sikre, at forældrene er kærlige, omsorgsfulde og har tid til deres børn. Det må vel være det, der skal være kriterierne, og ikke det, hr. Per Ørum Jørgensen står og taler for.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det var vist mere en kommentar end et spørgsmål, men jeg vil alligevel godt replicere, for jeg mener faktisk, at der er forskel, og jeg mener heller ikke, at sammenligningen med plejebørn er helt reel. Vi taler om børn, som kommer fra en anden kultur, og som måske har en anden hudfarve eller skiller sig ud på en anden måde.

Vi ved, at der er 2 års ventetid, og at der er for få børn i forhold til det antal familier, der ønsker at adoptere, så valget står jo ikke mellem f.eks. et børnehjem og en homoseksuel familie. Valget står reelt mellem et børnehjem og en heteroseksuel familie, fordi der simpelt hen ikke er børn nok, og derfor er det helt, helt forkert at tale om diskrimination i denne sammenhæng. Det, jeg forholder mig til, er barnets tarv og barnets mulighed for en god opvækst, og det er altså vigtigere for mig end den rettighedskamp, som føres af homoseksuelle.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det er egentlig lidt apropos det, der netop blev sagt af hr. Per Ørum Jørgensen.

Har nogen partier, forslagsstillerne eller andre, på noget tidspunkt sagt, at det ikke er barnets tarv, som er altafgørende? Der er gentagne gange givet udtryk for, at det er afgørende for De Konservative, men er vi ikke enige om, at det er det, hele lovgivningen hviler på? Derfor synes jeg, det er meget væsentligt at få bekræftet, at også fra konservativ side respekterer man det, vi alle sammen har som udgangspunkt for lovgivningen, nemlig at det er barnets tarv, der tæller. Jeg kan forhåbentlig få et meget kontant og hurtigt svar, og uanset om det er ja eller nej, er det i hvert fald kort.

Det andet, jeg godt vil høre om, er om den undersøgelse, der blev henvist til. Udenrigsministeriet skulle have fået det svar, at man ikke kunne levere svar og så fremdeles. Jeg vil godt høre, hvornår den undersøgelse egentlig er foretaget, for det forekommer mig, at den blev lavet lige efter, at lovgivningen var vedtaget i Sverige, og det vil sige, at den faktisk er dybt forældet. Kan det bekræftes, at undersøgelsen er så gammel?

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg betvivler sådan set ikke nogen politikeres motiver her i Folketinget, jeg tror faktisk, at man